

HẠNH PHÚC VÌ ĐÃ KHÔNG PHÁ THAI!

... Từ **Augustow** bên Ba-Lan bà **Aneta Halina Rusilowska** viết cho Linh Mục của Đền Thánh Đức Bà Mân Côi Pompei (Nam Ý) như sau.

Trước tiên con xin bày tỏ cùng Cha tâm tình tri ân chân thành vì con luôn khắc ghi trong lòng cách cư xử thật bao dung của Cha. Con là khách trọ nơi Nhà Emmanuel do các Nữ Tu Đa-Minh Con Cái Đức Mẹ Mân Côi điều khiển. Con chạy đến xin tá túc khi lâm cơn túng quẫn lúc con mang thai cháu Tristan Emanuel. Các Nữ Tu đã tiếp nhận con và cho con ăn ở miễn phí.

Con không bao giờ quên những người con được hân hạnh quen biết trong thời gian con trọ nơi đây. Căn Nhà Emmanuel cũng trở thành nơi chốn thật thân thương đối với con, cho dầu con phải trải qua thời kỳ gian nan khổ khó. Con cảm tạ THIÊN CHÚA vì đã cho con được gặp những người có lòng bác ái thật tuyệt vời.

Con ý thức về lầm lỗi con đã phạm vì đã trót dại mang thai ngoài vòng hôn nhân. Nói rõ hơn, con là gái chửa hoang không chồng! Vì thế khi biết mình mang thai, con vô cùng bồn chồn. Con bơ vơ không nơi nương tựa, vậy làm thế nào bây giờ? Con thật lòng không muốn phá thai, không muốn giết chết đứa con trong dạ. Vì thế, con dự tính cố gắng mang thai đến cùng. Sau khi sinh rồi, con sẽ bỏ lại hài nhi nơi nhà thương, để nhà thương lo liệu chăm sóc cháu.

THIÊN CHÚA Quan Phòng đưa bước chân con đến gõ cửa Căn Nhà Emmanuel và các Nữ Tu Đaminh đã mở rộng lòng, rộng cửa tiếp đón hai mẹ con. Tình thương và lòng bác ái của Các Nữ Tu đã giúp con vượt qua thử thách. Và bé Tristan Emanuel đã mở mắt chào đời trong vòng tay trìu mến yêu thương của rất nhiều người chung quanh.

Nhưng trước hết và trên hết, con dâng lời cảm tạ Đức Bà Pompei. Chính Đức Mẹ Mân Côi đã thay đổi định mệnh đời con. Trong thời gian con trọ tại Pompei, người bạn tí hon của con là cô bé Antonietta Della Valle đã tặng con tấm vải dệt hình Đức Bà Mân Côi Pompei.

Sau thời gian lưu ngụ tại Pompei, con trở về Ba-Lan mang theo tấm vải dệt. Con rất ước ao treo tấm vải có hình Đức Bà Pompei nơi nhà thờ giáo xứ của con. Cha sở Wladislaw Napiorkowski đã thỏa mãn ước nguyện của con. Khung ảnh Đức Bà Mân Côi Pompei được treo lên cho toàn thể giáo dân kính viếng. Toàn thể họ đạo chúc mừng sự hiện diện của Đức Bà Pompei bằng một tràng chuỗi Mân Côi cùng nhau lần trước Bức Ảnh. Sau đó Khung Ảnh được mang về quê con treo nơi nhà thờ nhỏ của họ đạo Berezniki.

Hiện tại bé Tristan Emanuel là niềm vui lớn nhất của con. Bé trông thật mũm mĩu, rất ngoan và không khóc. Khuôn mặt bé dịu hiền thanh thản là phần thưởng cho những tháng ngày âu lo con mang thai bé. Lúc đó quả thật con rơi vào hố thẳm tuyệt vọng, không biết phải đối đầu với tương lai mờ mịt như thế nào!

Con có thể thưa với Cha rằng, con cảm thấy thật hạnh phúc vì đã không phá thai cũng không chịu theo ý nghĩ tuyệt vọng muốn bỏ rơi đứa con bé bỏng của con. Bây giờ mỗi lần chiêm ngắm khuôn mặt ngoan hiền của bé lòng con cảm thấy thật hân hoan và thật an ủi.

Một lần nữa, từ nơi thẳm sâu lòng con, con muốn bày tỏ cùng Cha tâm tình tri ân của con. Cha cùng với các Nữ Tu và bao nhiêu người khác đã tận tình giúp đỡ khi con lâm cảnh túng thiếu nghèo nàn. Con là gái độc thân mang thai nhưng Quý Cha và quý Nữ Tu không kết án cũng không xua đuổi con. Trái lại quý ngài rộng tay tiếp rước con. Quý ngài đã cứu sống con và con trai con. Xin THIÊN CHÚA trả công cho quý ngài thật bội hậu.

... **"Hãy rộng tay cứu giúp người nghèo khó, để con được hưởng trọn vẹn phúc lành. Hãy làm ơn cho mọi người còn sống, ngay cả với người đã chết, cũng đừng từ chối làm ơn. Đừng ngoảnh mặt không nhìn những ai đang than khóc. Với những**

người sầu khổ, con hãy biết chia buồn. Đừng ngại thăm nom người đau ốm, vì nhờ những việc như thế mà con sẽ được mến yêu. Trong mọi lời ăn tiếng nói, hãy nghĩ đến đời con chung cuộc thế nào, thì mãi mãi con sẽ không phạm tội” (Huan Ca 7,32-36).

(“IL ROSARIO E LA NUOVA POMPEI”, Anno 122, N.7, Luglio-Agosto 2006, trang 44)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt